

In de morgen van 10 mei ging in Londen de order uit, dat de *demolition parties* moesten embarkeren. Het voor IJmuiden bestemde detachement werd in de torpedobootjager 'Whitshed' overgevaaren. Onderweg en tot in de haven van IJmuiden toe, werd de 'Whitshed' door de Duitsers gebombardeerd. De *demolition party* van zeven officieren en honderd-een-en-twintig man, onder bevel van *Commander* M. G. Goodenough, bestond uit een landmachtploeg (militairen van de genie) die zich naar Amsterdam moest begeven (zij reisde per trein door), en een marineploeg die in IJmuiden bleef. *Commander* Goodenough had een reeks verstrekkende plannen bij zich, die evenwel door de commandant van de positie-IJmuiden, kapitein-luitenant-ter-zee C. Hellingman, ingrijpend gewijzigd werden. Zo was de Engelsman voornemens geweest, de IJmuidense sluizen in geopende stand te vernielen, hetgeen betekend zou hebben dat het Noordzeekanaal, met desastreuze gevolgen allereerst al voor de waterstand in de aangrenzende polders, in vrije communicatie zou komen te staan met de Noordzee.¹ Overste Hellingman wist de uitvoering van dat van weinig deskundigheid getuigende denkbeeld te voorkomen.

Met de torpedobootjager 'Wild Swan' kwam die rode tegen het einde van de middag een tweede vernielingsploeg (negen officieren, zes-en-tachtig minderen) onder bevel van *Commander* J. A. C. Hill, de haven van Hoek van Holland binnen. De marineploeg begon met de voorbereiding van een reeks vernielingen en blokkeringen (een voorbereiding welke op 11 mei voltooid werd), een ploeg van de Britse genie had opdracht, de grote aardolievoorraden bij Pernis in brand te steken. Die ploeg voer 's avonds met een van de Hoek-van-Hollandse loodsboten ('Stoomloodsvaartuig 19', bij de marine in dienst als bewakingsvaartuig) naar Rotterdam; *Commander* Hill ging mee. Inmiddels had evenwel, zoals wij al vermeldden, generaal Winkelman gelast dat het onbruikbaar maken van de aardolievoorraden (door menging van de verschillende soorten) alleen maar voorbereid mocht worden; hij had het, terecht, prematuur geacht, de tanks in een zo vroeg stadium van de strijd in brand te steken. De militairen van de Britse genie keerden dus op 11 mei per trein naar Hoek van Holland terug.² 's Nachts hadden zij in Rotterdam geholpen bij het in de loodsboot laden van goudstaven van de Nederlandse Bank ter waarde van f 22 miljoen. Er was in het betrokken bijkantoor van de bank (de kluisen te Amsterdam waren niet groot genoeg geweest) nog veel meer goud aanwezig, maar doordat dat bijkantoor aan de Boompjes lag waar de Duitsers bij daglicht hun vuur op konden richten,

¹ Nierstrasz: *West- en Noordfront Vesting Holland*, p. 9-10. ² K. W. L. Bezemer: *Zij vochten op de zeven zeeën*, p. 44.